

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 20, botiga.
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **Espanya**, 8 rals, **Cuba**,
Puerto-Rico, 16 rals, **Estranger**, 18 rals.

QUI SEMBRA DESAIRES...

—A D. VÍCTOR BALAGUER.—

o sento per vosté y per mi, don Víctor: ho sento á fé de catalá, y com á tal amant del treball y de la grandesa d' Espanya.

De la plantofada que l' hi han donat los seus amichs mateixos, n' hem participat tots los que vivim treballant y pagant contribució directa ó indirecta, porque en realitat aquesta plantofada no va dirigida á vosté, sino á tots los qu' estém disposats á defensar la protecció al treball, al capital y á la intel·ligència.

En aquest punt no hi ha divisions, no hi ha disputes; l' ànsia de protecció per evitar que vinga l' estranger y se 'ns menji de viu en viu, es un llàs que uneix als homes de totes las opinions, de

totas las ideas, de totes las tendencias, que posan per sobre de tot l' aspiració á que dintre d' Espanya s' hi puga viure, no s' hi pateixi gana.

* * *
Vosté mateix vá dirho l' istiu passat, quan passejantse per las provincias, preparava la pujada al poder del seu partit.

Patria, llibertat y.... (En lo tercer, ja ho sab vosté, no hi estém conformes); pero cenyintnos als dos lemas primers, la pàtria vol dir pau, treball, progrés, independència, y sense aquests elements la llibertat es impossible.

¿Es qué no ho saben ó es qué no ho volen comprendre 'ls amichs de vosté?

¿Es qué 's figurau que, obrint las fronteras als productes extrangers, als productes d' aquellas nacions que tenen millors governs que nosaltres, més riquesa que nosaltres, més medis de producció que nosaltres, hém de ser felissos, perque tindrem algun article més barato?

¿Y 's diners per comprar aquest article 'ns los dará l' gobern, quan tot estigui paralitzat, y no tingüem ahont guanyarlos?

¡Ah! No sembla sino que somian.

Dén fassa que somiant, y agitantse per aquests fins, no caygan del llit.

* * *

Algú ha dit que 'ls principals enemichs de las situacions liberals son los liberals mateixos.

Algunas vegadas, hem de confessarlo, han sigut los liberals de baix, que ab las sevæs impaciencies y exageracions ho han tirat tot á rodar.

Pero avuy, que 'ls de baix estaven tranquillos y 's mostravan benévolos, han vingut los de dalt á embolicarho.

Preguntin vostés qui 'ls obligava, ni quina necessitat tenian de anticipar certas declaracions á favor del libre-cambi.

Ni ells mateixos ho saben; ni ells mateixos podrán may esplicarho.

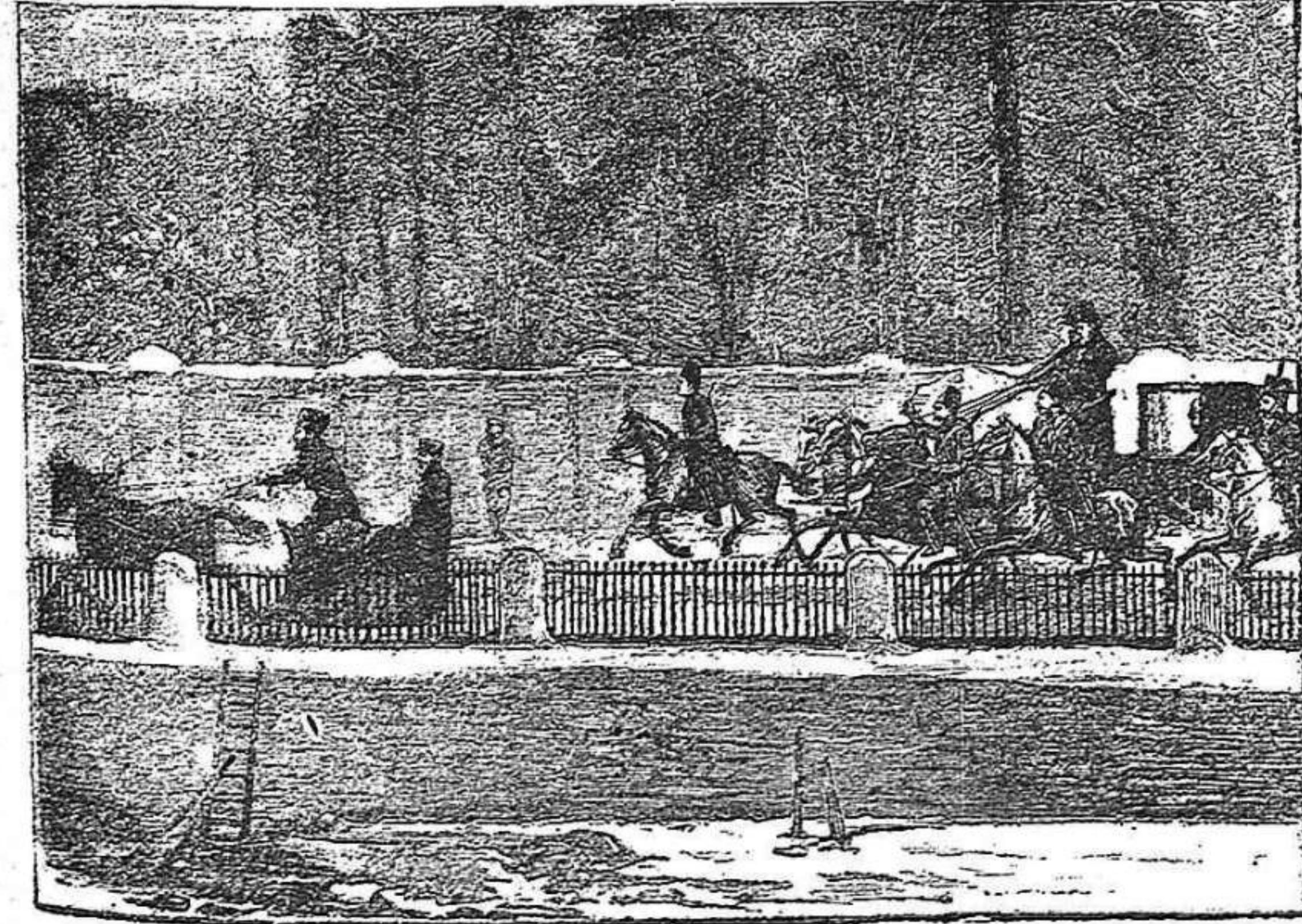
Estaven massa bé: 'ls republicans oferian la benevolència al govern, contents ab la llibertat pràctica que 'ls hi donava; lo país enter respirava. No hi havia sino en Cánovas qu' espaternaguès; pero de D. Anton ja no 'n feya cas ningú: era un monstre gastat, no donava ni un quart.

Donchs, en aquestas circumstancies, per allò de que qui no té enemichs ell mateix se 'ls crie, surt lo Sr. Camacho ab lo ciri trencat de que ell es partidari de obrir las resclosas dels arancels, per més que l' inundació que 'ns amenassa 'ns ofegui á tots.

Y sense considerar que aquesta inundació pot endurser'n al mateix que haja obrir las resclosas.

Perque, Sr. Camacho, l' dia que per la intro-

L' ATENTAT CONTRA L' EMPERADOR DE RUSSIA.

La comitiva del emperador pochs moments avants d' explotar la primera bomba.

Adorno del féretro del Emperador.

(Extrait de la notable il·lustració anglesa *The Graphic*.)

ducció de ministres estrangers no hi haja, com fins are, prohibició absoluta, aquell dia per vosté y per tots los que á vosté se semblan, s' haurá dit allò de *tururut dotz' horas*.

* * *
Y figúrinse fins á quin punt porta la sèva passió libre-cambista aquest Sr. Camacho, que s' ha atrevit contra qui? Contra vosté, D. Víctor, per que vosté s' interposava entre ell y nosaltres.

Sí, senyor, á vosté l' hi ha fet la picardia del segle.

A vosté l' ha desairat de la manera més inconveniente.

A vosté, que quan ell mamava ja era progressista y cantava l' himne de Riego.

A vosté, que ha sigut sempre fiel y leal al seu partit.

A vosté, que aquest istiu, parlant de llibertat, quan als demés se 'ls arronsava' l' llombrigo y no sabian per hont girarse, donava una ferida mortal á la situació canovista.

Es a dir: vosté vá treure las castanyas del foc, y 'l Sr. Camacho, no content de menjarselas, encare l' hi tira las esclofollas.

Y ho fá com qui diu: «Si á D. Víctor, qu' es dels nostres, lo tracto d' aquesta manera, figuréuvs que tal vos tractaré á vosaltres.» *

Està bè, que 'ns hi tracti, y que comensi com més aviat millor.

Preferím á un enemic, per decidit que siga, pero que 's presenti ab la cara descuberta, á un enemic que se la tapi, tal com ho feya en Cánovas sempre que tractava d' aquest assumto.

No, no 'ns espanta aquest Camacho, ni aquell de les bodas, ni tots los Camachos del mon.

Que ataqüi 'ls interessos del treball, si així ho té per convenient; Espanya sabrà respondre com cal.

«No es veritat, D. Víctor?

Qui sembra desaires, desaires recull.

Lo Sr. Camacho recullirà 'ls desaires del país.

Y 'ls desaires del país que treballa y sua, no per mantenir ministres que l' hi fassin la guerra, sino perque l' ajudin á prosperar, son desaires que matan de repeat.

També al Sr. Camacho l' hi arribarà l' hora de un decret, en lo qual no s' hi llegirà aquella fórmula qu' ell vá omitir tractantse de D. Víctor.

No, 'l país no podrá haver quedat satisfet del seu zel, ni de la sèva intel·ligència.

P. K.

EXECUCIÓ DELS NIHILISTAS.

A sentència dictada contra 'ls autors del assassinat del Czar de Russia' s' cumplimentà l' dia 15 del corrent.

Rissakoff, l' estudiant que v' tirar la primera bomba, estant en capella demanà ciris, p' beneyt y un evangeli. En los últims moments suplicà al emperador que l' hi perdonès la vida, oferintse com espia.

Schiclaboff estava escribint un folletó sobre 'l seu procés, pero no pogué terminarlo á causa de l' agitació en que s' trobava.

Sofia Perowskaja vá escriure á la sèva mare, que no demanés lo seu perdó al Czar perque tot era inútil.

Kibatchich, lo constructor de las bombas escripte sobre 'ls seus invents científics, demandant que l' producte dels mateixos servís per millorar la sort dels orfes dels condemnats polítics.

Vingué l' hora de l' execució. Al mitj de la plaza Simeon s' alsava la forca ab sis anells de ferro. Al rededor las tropas formavan lo quadro. Una gran multitud acudí a presenciar l' horrible espectacle.

A un quart de nou se presenta l' butxí duent las cordas que han de servir per l' execució. L' accompanyan lo seu ajudant y quatre condemnats militars. A tres quarts de nou se presenta l' escolta y 'ls sentenciats dalt de dos carros; tots ells v'n lligats d' esquena als caballs en senyal d' ignominia. Duhen un casquet negre, túnica negra y pantalon gris y un ròtol negre ab lletras blanques que diuhen: *parricida*. Sofia Perowskaja porta una caputxa sobre l' cap y un llarch manton negre.

Rissakoff y Schiclaboff están grochs y afilats; Sofia es la més resolta.

Lo butxí coloca á cada condemnat sota la sèva corda respectiva. Cinch sacerdots se colocan entre ells presentantlos ua Sant Cristo. Schiclaboff l' abrassa ab molt fervor. L' executor se tréu lo palèt y 's queda ab garibaldina roja. Mentre tant las tropas presentan las armes.

Desseguida cubreix á Kilbachich, qu' es lo primer que ha d' executar, ab una camisa sense màgicas en la qual hi ha una caputxa: los ajudants fan lo mateix ab los altres reos.

Kilbachich, per ordre del butxí, puja sobre un tamboret; l' hi passa la corda pel coll assegurantse avants de que 'l nús escorredis corri bè, y tréu l' escambell. Lo cos del constructor de las bombas se balanceja, 'ls seus peus s' agitan.

Desseguida fa lo mateix ab Michacloff y desseguida ab Sofia Perowskaja, que s' agita més que 'ls anteriors.

Arriba l' torn a Schiclaboff, que al treure l' butxí l' escambell se tirava endarrera; no obstant queda penyat. Per últim Rissakoff fou executat lo darrer: se baixava molt y l' butxí s' veje obligat á tirar de la corda per donarli una direcció vertical.

A les 9 y déu minuts havia acabat l' execució: fins a les 9 y 40 permanesqueren á la forca 'ls cosos dels condemnats: després se presentaren los enterra-morts ab les caixas y 'ls metges qu' examinaren los cadàvers.

Per últim los cossos foren enterrats en lo cementiri de Preobrajinski, un poch llunyà de la capital.

PINIONS:

L' *Estandart*, periódich canovista, ha tractat de sostener que per haberse mostrat inclinat als demòcrates y disgustat als conservadors, l' emperador Maximiliá vá ser fusellat.

L' *Eco de Madrid* sosté que per haverse inclinat resoltament als conservadors vá ser decapitat Carlos I de Inglaterra, vá perdre la corona Jacobo II, ván caure 'ls Borbons francesos, los Wases de Suecia, y 'ls Welfes de Hannover, vá provocar Lluís Felip la revolució de 1848 y vá perdre l' trono D. Isabel II.

Resultat: que segons l' *Estandart* los liberals son un perill per la monarquia y que segons l' *Eco de Madrid* ho son los conservadors.

En quant á nosaltres, per ferlos á tots dos contents, participem de totes dues opinions.

Los hi recomaném la biblioteca *Artes y Letras* que han comensat a publicar los editors Verdaguer y Domenech. —Cada setmana donarà un repartit, y 'ls repartits consisteixen, l' una setmana ab un tomo plé de il·lustració y riquíssimament enquadernat, y l' altra setmana ab un preciós foto-grabat de 'n Goupil, reproduint los quadros moderns més notables. Prêu de cada repartit, vuit rals.

Fins are, ni á Espanya, ni al extranger s' ha publicat una biblioteca ni més luxosa, ni més econòmica.

Si volen veure y admirar los tomos y las lám·inas publicats fins are, passin per la llibrería de 'n Lopez.

La Unió catòlica!

Vá neixe com los bolets, durant la tarda de 'n Cànoves.

Lo Papa vá aprobarla, 'ls bisbes ván benehirla; y vels'hí aquif que 'ls bolets ván anar creixent y prenen la forma de boina.

Y are resulta que l' bolet que no es corcat es venenós.

Los mateixos carlins s' han tirat sobre l' unió catòlica y l' han desfeta á mossegades.

En Mañé y Flaquer dedica l' seu article del diumenge passat á aquest assumto, y en aquest article recorda que un capellà p'ler mer fet de no ser tradicionalista, v'na ser excluit de una peregrinació religiosa.

Afegeix lo Sr. Mañé:

«D' això á retirar llicencias als capellans o a negarnos los sagraments als fiels, no hi ha més que un pas.»

Naturalment.

Aquesta faramalla té un modo molt especial de combregar.

Los que no combregan ab rodas de molí, combregan ab l' as d' oros.

Entre en Balaguer y en Camacho s' han crusat varijs cartas.

Un ciutadà: — «Varias cartas? Y doncs, que júgan aquest parell?

— Si, senyor: per are hi ha una partida emprenyada, y no més falta saber qui la guanyará.

En la pagaduria de las classes passivas s' ha descubiert una irregularitat.

Los conservadors s' aprofitan d' aquest descubrimient per atacar á la situació actual.

Y no obstant, l' autor de la irregularitat es un empleat conservador, que no l' havian tocat del puesto.

Es una planta que dona fruta fora de temps.

A Madrid s' estan fent grans preparatius per celebrar dignament lo centenari de Calderon.

Un cessant conservador fent un badall:

— Francament, jo m' estimaria més celebrar lo centenari de la *Marmita*.

Desde primers de Juny, sabém que treballarà en un dels teatros de Mataró la aplaudida companyia dramàtica que dirigeix lo primer actor D. Anton Tutan, en qui hi figura la primera actris D. Carlota Mena, y un quadro de excelents artistas. La citada companyia se proposa dar á coneix 'l major número possible d' obres castellanes y catalanas, escollides entre las més celebradas d' un y altre repertori.

Un veí de Cogol Joseph Masip y Vilá ha sigut condemnat á tres anys de presó correccional, trecentas pesetas de multa y pago de las costas, per haver parlat en públich contra la religió del Estat, fent propaganda espiritista.

¿Es possible? preguntan tots los amants de la llibertat de conciencia.

¿Es possible qu' en plé sige XIX encare s' perseguixin lo que se 'n diu delictes religiosos?

Per més que la ley siga molt respectable, francament, no compreném que 'n temps dels constitucionals pugan passar certas cosas que sols se comprenian en temps dels conservadors.

Diu que á un dels bandolos de Guadix, després de mort, se l' hi va trobar á la butxaca una carta firmada per un conservador molt important.

Ja 'u v'uenen: hi havia conservadors molt ben relacionats.

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—Al Papiol s' ha montat un teatret ahont hi funciona una societat ab lo títol de Societat Cervantes, havent fet l' inauguració l' diumenge últim.

— Es molt útil que fins en los pobles petits s' hi introduïxi l' afició al teatre.

De San Just Desvern nos diuen que l' forner vén lo pà 4 quartos més car que á Sant Feliu de L' obregat. Lo forner de Sant Just es lo síndic del Ajuntament. — Això vol dir que mirin de guanyar las próximes eleccions y Sant Just tornarà per casa.

Lo rector de Perelada, desde la trona ha excomunicat als que compran y lleixeixen la *Campaña de Gracia*. — Si el rector de Perelada desitja que l' hi pague lo servei que 'ns fa anunciant lo nostre periódich, estém disposats á tot, fins á regalar i una boyna.

CAUSAS Y EFECTES.

(CARTA D' UN BEYATO BARCELONÍ Á UN LLANUT VIGATÀ.)

Apreciat nebó: T' escrich mitj trist y mitj content, y, si meditis un xich lo qu' en eixa carta t' dich, veurás que 'm sobra rabò.

S'ns dupte baurás observat, en tot l' any que ara corrém, que sembla que s' ha acordat castigar-nos sens pie'at per os disbarats que fém.

Incendis inundacions, atentats ocu ls eignobles contra s' jefes de nacions, assassinats à trompons miseria y fam en mo'ts pobles;

Goberns que canhen de nassos, guerras á tort y à través, terremots à cabassos

¿No 't sembla que aquets fracassos son un càstig y res mès?

¡Era nosib e seguf com hem s. guit fins al dia, sense que arribés al fi l' instant, en que l' mon ruï expiès sa picardia?

L' impieta fa de las sèvas d' un modo que espardeix, y, no mirant caps ni trèvias, tant si son tèvias com mèvias tot ho ataca y escarneix.

Avuy no bi ha res sagrat:
ja religió...? es tot patranya,
jlo resa...? es un disbarat,
gun capellà...? un cap pelat,
gun frare...? una cosa estranya.
Ay del devot qu' enrahoní!
O tè de amagarse ó rep
sense trobar qui l' aboni....
No més goberna 'l dimoni....!
Jesús, Maria, Joseph!

Per més paciencia que l' cel
tinga davant l' impietat,
l' hi han fet beure tanta fel
los sectaris d' en Lusbel,
que al úlim s' haurá empipat.

Y com que sa mà disposa
de medis omnipotents
per matar lo que fà nosa,
s' ha pres en serio la cosa
removent los elements.

Y ja ho vén las mil tragéries
que la terra han trasformat
en un bassa de miséries,
venen de las midas serias
que per dalt s' han adoptat.

No cregas, per xó, com creuen
algunes que la pò ls confon,
que aqueixos senya's que s' veuen,
ab tot y 'l mai nas que trenhen.
indiquin lo fi del mon.

Encare que ab lo que passa,
tant lo mai vā progressant
que fà perdre la catxassa,
perdre l' mon fora un xich massa
y crech que no n' hi ha per tant.

Pero per si acás, á fi
de camà 'l rigor del cel,
s' ha resolt celebrar aquí
un jubileu per luhí
nostra sumisió y bon zel.

El servirà de bugada
per rentar tots los pecats
a s que som de la maynada,
y de lissò encaminada
á ensenyà s' esgarriats.

Y vet' aquí perque jo
de bon principi bi posat
qu' estava mitj contentò,
perque m sembla que ab això
tot deurà quedà arregat

Tambe à Vich, segurament,
deuréu fè una cosa igual
y tú, com á home prudent,
unirás lo tèu accent
al c'amoreig general.

T' encomano sobre tot,
que hi vajas ab mo ta fè,
perque has d' entendre, nebot,
que l' pecat y seu brut lòt,
sense fè no s' tréu ab rel

Si tot home de bon pit
hi posa l' coll y s' esforça,
triunfarém m' deseguit,
pues, com ja mi cops s' ha dit,
sempre l' uniò fà la forsa.

Adeu, n'bot mèu. Rebrás
expressions de heréu Missas
y del tèu onc'e, Pep Nas.—
P. D. Quan m' escriurás
enviam tres hangonissas.—
—Per la copia,

C. GUMÀ.

CHEGARAY vā tenir una gran ovació en
lo Teatro Romea.
Després de la funció se l' vā obser-
var ab una serenata.
Y després de la serenata, un periò-
dich carlí, el *Correo catalán*, vā obser-
varlo ab un bram y unas quantas
guitzás.
¡Qué hi farém! En aquest mon cada qual fà lo
que pot.

* * *
El *Correo catalán* vā dir que Echegaray vā con-
corre á un d' aquests teatros del carrer del Hospi-
tal, en los quals lo diumenge á la tarda s' posan
los seus dramons: que alguns vehins del carrer del
Hospital ván acompañarlo fins á la fonda: que
Echegaray anava en berlina, y que després, se-
gons l' hi han assegurat, l' hi vā cantar uns
quants coros.

En vista d' aquest extracto, vostés preguntarán:
¿qué no té ulls lo *Correo catalán*?
Sí, senyors: té ulls y orellas. Sols que....

M' explicaré.

* * *
Quan las cosas l' hi van bè, posa las orellas dre-
tas y encartronadas á no poder més, perque, si
no' u sabian, las té punxagudas.

Are quan las cosas l' hi ván mal se l' hi estovan
y l' hi cauen sobre la vista: llavors no hi sent, ni
hi véu y tira cossas.

Los irregularisadors de la Habana han sigut
condemnats á presiri correccional.

Si l' exemple tinguès imitadors, aviat los pre-
siris s' omplirian de gom á gom.

Y llavors quan á un presidari l' hi preguntessin:
—Y vosté, perquè hi es á presiri?

Respondria:

—Per conservador.

Res més ridícul que la professò de Santa Ana
que vā sortir lo divendres passat. Una comitiva de
beatas farineras, en lloc de resar murmuravan y
de tant en tant s' ajenollavan y besavan l' empe-
drat.

Lo remat espiritual se posava de quatre grapas.
Un transeunt:—Ay, ay! ¿qué fàn? ¿Han percut
alguna pesseta?

Un altre:—No senyor, oloran si hi ha algun es-
cape de gas.

Recorts del dijous sant:

En moltes iglesias vā predicarse 'l sermó de la
Soletat.

Nota: Contan que á casa de'n Cánovas també vā
predicarse.

De un *Tocayo nostre* que surt á Madrit.

«Diu que 'l ministre de Ultramar *abriga* propo-
sits respecte á Cuba y Filipinas.

»En efecte: tant es lo que 'ls *abriga* que per are
no hi ha perill de que aquests propòsits se costi-
pin sortint al aire libre.»

* * *
«La prempsa extrangera anuncia que Edisson
ha inventat un aparato eléctrich aplicable á la
locomoció de carruatges.

»Será cosa de animar al ditzòs inventor, perque
apliqui las sèvas facultats al descubrimient de un
altre aparato.

»Per donar moviment als Srs. Alonso Martinez
y Leon y Castillo, que per are no marxan.»

Lo Sr. Carulla, aquell carlí tant ranci y tan
célebre, ha dit fà pochs días que Déu ha desertat
de las filas carlistas, desde que certs personatges
se n' han anat á casa sèva.

Ho crech al peu de la lletra: lo partit carlista ja
fà temps qu' es un partit deixat de la mà de Déu.

Monòlech de un conservador:

—S' ha acabat la Quaresma! diu tothom. ¿Será
cert? ¿Es possible? Donchs mirin; la Quaresma,
per nosaltres encara dura... y més rigurosa que
may!

(Posantse la mà á la boca y ab tò de contesta-
ció): ¡Ja no 'ns fian!!

Lo Foment de la producció espanyola está orga-
nizant una gran manifestació proteccionista.

Barcelona en pés està en lo deber de concorrehi
y no duplém que hi concorrerà.

Se tracta de la vida del treball nacional y 'l
treball en totes las sèvas manifestacions s' ha de
fer solidari, per defensarse dels atacs dels que
voldrian convertirnos en una colònia extrangera.

* * *
L' idea de la manifestació que s' organisa no
respon á protegir á una industria determinada,
sino á totes las industrias: á l' agricultura, á la
marina, al comers y á l' elaboració de productos.

Se tracta d' una protecció verdaderament na-
cional y mútua.

Que tothom puga treballar, perque tothom
puga consumir; que tothom puga consumir, per-
que en l' oc de perdre's la nostra moneda en los
mercats extrangers se quedí á casa y donga vida
al treball y al progrès.

Aquesta es l' idea, y la *Campana de Gracia* l'
hi ofereix lo seu concurs.

Lo dia primer de maig començan las eleccions
municipals.

Recomaném á tots los demòcratas que lutxin y
que triunfin.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—Co-ro-la.
2. ID. 2.—A-va-ro.
3. MUDANSA.—Dida, Vida, Mida.
4. LOGOGREFI NUMÉRICH.—Salut.
5. TERS DE SÍLABAS.—Man re sa
re ga lo
sa lo mó
6. CONVERSA.—Pere Sala.
7. GEROGLIFICH.—Tots los extremos son dolents.

Han endavinat totes las solucions los ciutadans P. Gran
y Nap Buf; 6 Tomàs de l' Orga; 5 P. R. S., Joan de las
Cantimplayas y un Tamboriner; 4 Un Americano y Zam-
bomba; 3 J. R. M., y Un Noy de Puerto Rico; 2 Sant Just
de la Justicia y 1 no més Pela-canyas y Nena bonica.

XARADAS.

I.

Se menja lo mèu *primera*,
dos es arbre bosquetà,
y la *tercera invertida*
un article molt usual.
Dos-prima 'l fumadò 'n gasta,
doble 'l hu sovint l' infant,
y 'l total es nom de un poble
per més senyals català.

TIJA XICH DE M. DE R.

II.

Ab lo cor tot plé de *hu-dos*
sembla que l' Agnés abir
vá insultar á D. Fructuós
y jo tres que quan vā dir
d' esser *toi* se 'n falta un tres.

PAU SALA.

ENDEVINALLA.

Tinch un pf que no fà pinyas,
tinch un jà que no fà mollas,
un canò que no fà salva
y faig fum Veyam si 'm trobas.

BENVINGUT.

CONVERSA D' ACTUALITAT.

—Avuy se fà la guerra al govern sense cap bala.
—Guerra sense balas? ¿Qui la fà?

—Ja ho hem dit.

UN RECOLETO.

QUADRAT.

Primera ratlla horizontal y vertical: una relació de famili-
lia; segona ratlla, un metall que té el dò de atreure; tercera
una fibra textil y quarta un personatge de la Passió.

FUGIÈS.

GEROGLIFICH.

F :

BI

NOM QUE

TR

acosà

NOG

J. E. S.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xasdas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls
ciutadans Pela-canyas, J. Escose, P. M. C., F. Noracs, Noy de
Rubí y Ensopit.

Las demés que no s' mencionan no ns serveixen, com y
tampoc lo que envian los ciutadans Meritori y C., El Marrajo,
J. Cabré, Rol, Via Muja, Casull i Puj, A. Matas Ros, Fran-
cisco Flòs, Angel Festejador, Un burol y un federal, Xolada
de Reus, Magí Teca, Quimel Narreb, Trewey novell y Un Na-
ripech.

Ciutada J. Escose: Insertarem aerogràfic y mudansa.—Lola
Delom: Idem logogràfic.—Pijarol: I em trenca-closcas y qua-
drat de paraules.—Enia Cu ono: L' idea e-ta be; la forma no
tant.—Alberti: Insertarem un geroglífich.—Victor Soler: La pri-
mera poesia no va; la segona molt be.—Joan Vilaseca: L' última
poesia podrà arregarse.—Q imeta Roig: Anirà una mudansa.

—R. R.: La forma d' el articlet es bastant desgarbada.—Jutje de
pau: Insertarem un trenca-closcas —F. Fin: Idem lo geroglífich
y dos tersos de sílabas —A. Sula y Vidal Idem l' articlet.—

Mete y Saca: Idem lo trenca-closcas.—Ll. Claramunt: Publica-
rem combinació y quadrat de paraula y geroglífich, previas
algunes compostures.—Julio Jener: La traducció es molt im-
perfecte; l' altre poesia va bastant be, y en quant al articlet del
séu germà, té un desenlla un xich atrevit.—J. G. Benisanet:
No hem pogut posar en clar les notícies que 'ns dona.—M. R.
Sant Just, J. J. Papiol y Un sagisat: Gracia, per les que vostés
ns envian.

LOPEZ, Editor — Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatre, 21 y 23.

LA QÜESTIÓ PALPITANT.

Sant Jordi ¡Mata l' aranya!